

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.769 van 25 oktober 2018
in de zaak A. 221.233/VII-39.892.**

In zake : het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN
 SCHEPENEN VAN DE STAD MENEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jo Goethals
 kantoor houdend te 8800 Roeselare
 Kwadestraat 151 B/41
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk De Greef
 kantoor houdend te 1700 Dilbeek
 Eikelenberg 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 de NV GRENSLAND POWER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Tom Malfait en Lukas De Decker
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 januari 2017, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 10 november 2016 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 26 mei 2016, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de nv Grensland Power voor het veranderen van een windmolenpark gelegen te Grensland (Ropswalle,

Industrielaan, Wervikstraat) in Menen, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 14 februari 2017. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend die aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 24 april 2017.

Op respectievelijk 11 juli 2017, 13 juli 2017 en 11 juli 2017 heeft de hoofdgriffier aan de verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dat de kamer uitspraak zou doen onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste belang, tenzij een van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partij partij vraagt om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2018.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Giovanni D'Hondt, die loco advocaat Dirk De Greef verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Lukas Dedecker, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Bij het versturen van een kopie van de memorie van antwoord aan de verzoekende partij heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekende partij heeft binnen de termijn van zestig dagen, gesteld in artikel 7 van voormeld besluit van de Regent, geen memorie van wederantwoord aan de griffie toegestuurd. Krachtens voornoemd artikel 21, tweede lid, dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt.

De verzoekende partij voert in haar verzoek om gehoord te worden aan dat:

“Ondergetekend raadsman heeft, zo blijkt niet tijdig de memorie van wederantwoord neergelegd, spijs het feit dat het wel degelijk de bedoeling was om tijdig de procedure voort te zetten.

De procedure is opgestart via het e-platform. Het is namelijk zo dat recent een zaak via de postdiensten aan de Raad van State werd overgemaakt en niet is aangekomen, zodat de betrouwbaarheid van de postdiensten in vraag kon gesteld worden.

Anderzijds is het zo dat in de onderhand 20 jarige carrière van de raadsman nog nooit een termijn werd gerateerd. Niet alleen zijn de termijnen goed bekend, ze werden ook bijgehouden met het oog op een tijdige verwerking.

Het e-platform, dat tegelijk wordt toegepast met normale schriftelijke procedures heeft, ook bij gebreke aan ‘nieuwe reflexen’ ervoor gezorgd dat ondergetekend raadsman niet heeft beseft dat er ‘dodelijke termijn’ op komst was.

De mails van de Raad kwamen toe tussen de toevloed van alle andere mails die in een familiaal kantoor zonder administratieve ondersteuning niet altijd kunnen bijgehouden worden.

Gelet op het feit dat platform ook niet eens wekelijks wordt geraadpleegd en de kleurtjes die aan de mapjes worden toebedeeld als niet echt zo bedreven IT gebruikers evenmin wezen op een alarm, wat betreft start van de termijn, was het ook volledig buiten het weten of willen dat ook daar niet werd opgemerkt dat een termijn aan het lopen was.

Het raten van de termijn was dan ook volledig onbedoeld. Het papieren dossier was geklasseerd in afwachting van een oproeping. Waarbij ondergetekend raadsman zich zelfs niet eens gerealiseerd had dat er geen aangetekende oproeping meer kwam, maar klaarblijkelijk een eenvoudig mailtje (tussen de honderden anderen) de aangetekende betekening vervangen had.

Het was puur per toeval dat naar aanleiding van een aanvullende toelichting vanuit het bestuur ondergetekend raadsman zich de vraag stelde wat de stand van het dossier was en pas dan de documenten opmerkte.

Kortom, ondergetekende beroept zich op overmacht. In de 21^e eeuw heeft de ‘kracht aan dewelke men niet kan weerstaan’ in de IT omgeving een volledig andere invulling gekregen.

Advocaten worden overstelpt met allerhande al dan niet futiele emails zodat amper door het bos de bomen worden waargenomen.

Het gebrek aan doorgedreven IT kennis, en het gebrek aan administratieve ondersteuning (die er in augustus wel komt) maakt het dat werkelijk niet te voorzien was dat er een betekening gebeurd was.

De sanctie weegt, in deze omstandigheden naar de mening van ondergetekende niet op tegen de inbreuk zodat wanneer de belangen tegen elkaar worden afgewogen, alsnog verzocht wordt de memorie van wederantwoord in de debatten te houden”.

Overmacht kan slechts het gevolg zijn van een feit gelegen buiten de wil van degene die er zich op beroept. De betrokkene moet al het nodige hebben gedaan om te voorkomen dat het feit waarop hij de overmacht stoelt, zich kon voordoen.

De verzoekende partij toont niet aan dat deze voorwaarden in het huidige geval zijn vervuld. Het wettelijk vermoeden van gebrek aan belang moet te dezen onverkort worden toegepast. Er bestaat aanleiding om het beroep te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig oktober tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys